

Samen voor (het) dorpsbelang!

Dachten jullie ook eerst dat de bloemenmanden in de Hoofdstraat verband hielden met de opening van Domies Kerk en Toen? Nou mooi niet, lees hierover meer verderop in het blad. En wat hebben we een zinderende hitte in juli gekend. De sloten vielen droog en de gewassen hadden het moeilijk. Maar het toerisme genoot! Vele bezoekers liepen rond in fleurige kledij, op weg naar de zehonden-crèche, campings, winkels, horeca en terrassen, het wadlopen en de diverse evenementen. En de Bongerd heeft de winkel voortaan ook 's zondags open, handig voor de toerist maar ook handig voor ons. En er is nog meer voor het dorp. Want 3 september houden we het jaarlijkse zomerfeest! Ik hoop jullie allemaal te zien. De commissie heeft weer een fantastisch programma gemaakt, voor jong en oud, samen voor het dorpsbelang.

Annelies Borchert

Waddenwichter in Amsterdam e.o.

Foto: Cor de Gans, DGNP Pieterburen

Woensdag 12 juli j.l. verzorgden de wichter op verzoek een optreden in het Zorgcentrum Theresia in Ouderkerk a/d Amstel. 's Morgens om 11 uur al een polonaise! Daarna maakten ze een fijne stadswandeling door Amsterdam. En tot verbazing van velen klonk er aan het eind van de middag over het brede water van het Amsterdamse IJ een schitterende shanty!

Pieterburengerucht

Zomer in ons dorp. Een wandeling is een uitputtingsslag, tenzij je in de schaduw kunt lopen. De kinderen zitten tijdens deze hittegolf nog gewoon op school en nu? En nu ze vakantie hebben slaat het weer om. Het is wel even lekker en mijn wandeling breidt zich uit. Met gemak loop ik een heel rondje dorp. Wat je dan allemaal tegenkomt en ziet. En hiermee bedoel ik niet de toeristen, die weer massaal ons dorp aandoen. Nee ik bedoel de 'gewone' gang van zaken. De speeltuin, aangelegd om kinderen veilig te kunnen laten spelen wordt steeds meer een parkeerterrein. Stond er eerst af en toe een auto, nu staan er dagelijks vier of meer. Op 'hoogtij' dagen wordt het tot overloop van de bestaande parkeerplaats. En dan nog met z'n allen beweren dat een nieuwe parkeerplaats niet nodig is. Toch kan je het ook positief zien. Een nieuwe uitdaging in de speeltuin. Een balletje trappen en de auto's als doelpalen gebruiken. Laatst stonden er een aantal motoren, die zijn natuurlijk ook leuk om op te spelen. Dan kom ik in de Hoofdstraat! Daar is het een heuse apenkooi aan het worden. Het wordt reuze spannend om al lopend over het trottoir de hindernissen te ontwijken en dan net op tijd voor een aanstormende auto weer tussen de borden op de stoep te springen. Met rollator, rolstoel of wandelwagen wordt het parcours nog ingewikkelder en spannender. een extra moeilijkheidsfactor is lezen terwijl je springt. Eigenlijk zouden er nog meer moeten staan, dan wordt het echt spectaculair. Een reuze dominospel behoort dan ook tot de mogelijkheden. Wie kan met een grote duw alle borden tegelijk tegen de vlakke laten gaan. Er zijn vast nog veel meer leuke dingen mee te bedenken. Lang leve de borden op de stoep en de gemeentelijke niet-handhaver!

PvdB

Hulde aan de 'adoptie-ouders'

In juli zijn aan verschillende lantaarnpalen in ons dorp rieten manden met bloemen opgehangen. De vijftien bloemenmanden mochten we van de gemeente ontvangen. Het bestuur van Dorpsbelangen heeft hier vorig jaar om gevraagd en opeens kregen we groen licht. Hopelijk groeien ze uit tot weelderige hangboeketten. Het brengt in ieder geval wat kleur in de straat.

Buurtbeheerder Peter Batema heeft het ophangen geregeld. En het bestuur heeft verschillende dorpsbewoners en ondernemers gevraagd, en bereid gevonden, de bloemenmanden water te geven. Vandaar dat je de laatste weken opeens een dorpsbewoner/ondernemer met gieter over straat kunt zien lopen. Hulde voor onze "adoptie-ouders". Marlies (Taarterie), familie Panman, Sietse, Annelies, Irina, Anita (Waddengenot), Wil (De Bongerd), Cor (Sauna Pieterburen), Hanneke (De Jutter), Hannie, Laila, Bart, (Frieling), Wiendelt en Joke alvast hartelijk bedankt!

Het gemeentebestuur vergaderde 11 juli j.l. over de financiering van het gemeentelijke Masterplan Pieterburen. Hierbij maakte de voorzitter van de Vereniging Dorpsbelangen Pieterburen gebruik van het insprekrecht. Andere sprekers waren Hanneke Bron (De Jutter), Rienk Dijkstra (Dijkstra Wadlopen) en Anita Klont (Waddengenot). De raadsvergadering werd bezocht door zo'n 30 Pieterbuursters. Een grote betrokkenheid!

Ontwikkelingen rond het Masterplan Pieterburen

Tijdens de raadsvergadering sprak Annelies Borchert als voorzitter van de Vereniging Dorpsbelangen. Zij toonde zich verheugd dat het College een voorstel deed om 1,5 miljoen euro voor het masterplan te reserveren. Zij is niet ingegaan op slechts één facet uit het masterplan maar vroeg nadrukkelijk aandacht voor het bredere verband.

Dit inspreken heeft nogal wat stof doen opwaaien. Vooral de passage waarin wij als Vereniging Dorpsbelangen Pieterburen refereerden naar het uitgebreide en democratische proces in 2004 en het "unanieme draagvlak". Want er kwamen op de raadsvergadering ook andere geluiden naar voren, tegen (de locatie van) de parkeerplaats en zorg over het multifunctionele gebouw op de parkeerplaats. En de afgelopen twee jaar zijn meer tegenstemmen gehoord. Dit had dus anders en genuanceerder gekund.

Maar ons beeld ging uit naar de aftrap in het voorjaar van 2004, toen wij als vereniging kozen voor een eigen forum van werkgroepen. Zodat Pieterburen zou komen tot een "dorpsplan" waarin de meerderheid zich zou kunnen vinden. En ons beeld ging uit naar de slotbijeenkomst toen de vereniging besloot de uitkomsten van de werkgroepen te presenteren als ons plan.

Pieterburen Wad'n dorp

Het boek "Pieterburen Wad'n dorp", gemaakt door Cees Schelling, Marinus Berend en Rob van den Elst, is vorig jaar na 19 jaar opnieuw uitgebracht.

In het boekje vindt u de nodige historische feiten, afgewisseld met smakelijke verhalen uit het nabije en verre verleden. Wat Pieterburen boeiend maakt, is dat het dorp zich altijd heeft onderscheiden van soortgelijke dorpen. Te koop bij diverse ondernemers en ook leuk voor niet Pieterbuursters.

Nog steeds een leuk geschenk!

Voor een ieder, die nog een keer wil nakijken wat toen besproken is, en door wie, hebben we de samenstelling van de werkgroepen en de eindpresentatie aan de gemeente gepubliceerd op onze website.

En dan zitten we nu in 2006. De eindpresentatie is destijds door de voltallige raad aangenomen, maar helaas heeft de gemeente daarna het eigen plan niet verder aangevuld. Daar is het wachten nu nog steeds op. Wij willen als bestuur dat dit met de grootste zorgvuldigheid gebeurt, niet alleen vanuit de toeristische functie maar vanuit het belang van alle dorpsbewoners, agrariërs en ondernemers. *Wij zien het gemeentelijke plan in een breder perspectief dan een parkeerplaats en vragen nadrukkelijk aandacht voor de leefbaarheid van ons dorp.*

Het bestuur wil dan ook een actieve samenwerking met de gemeente.

Als eerste hebben we de gemeente gevraagd nu snel naar Pieterburen te komen om zelf het gemeentelijke Masterplan Pieterburen en de verdere stappen voor dorpsbewoners en betrokkenen toe te lichten. Binnenkort dus hopelijk meer.

De volledige tekst en meer informatie is te lezen op de website

www.dorpsbelangenpieterburen.nl

Waarom is er geen ondertiteling?

“Waarom is er geen ondertiteling?”, schreef de Duitse toerist in het gastenboek van de zeehondencreche. Hij had zojuist de film “Nieuws uit de natuur” gezien en de vele teksten gelezen die overal duidelijk zichtbaar zijn aangebracht. Hij wilde kennelijk de betekenis van de crèche beter in zich kunnen opnemen.

Ja, wij leven in een dorp waarin een zeehondencreche zo'n 175.000 bezoekers op jaarbasis naar dat dorp trekt. In dit jaar wordt zelfs alweer het zevende lustrum gevierd. De gevarieerdheid waarmee in ons dorp over de aanwezigheid van de crèche wordt gedacht is genoegzaam bekend. Maar wat weten we nou eigenlijk over de ervaringen van al die bezoekers. Ik bracht enkele bezoeken aan de crèche en sprak in alle drukte met een aantal bezoekers, las uitvoerig de reacties in het gastenboek en vervolgens praatte ik een paar keer met Marrije Verspuij. Marrije is al een behoorlijk aantal jaren betrokken bij de zeehonden en speelt een “hoofdrol” in de film “Nieuws uit de natuur”. Een film die vooral ook voor jeugdige kijkers een helder inzicht geeft in de werkwijze van de crèche. “Je vraagt je altijd af “, aldus Marrije, “of de inhoud wel voldoende is”. Naast haar PR werk is zij in het algemeen bezig met de kwaliteit van de zorg. Ook zij heeft vanzelfsprekend nogal wat contacten met de gaande en komende bezoekers. En het is voor de hand liggend

dat door sommigen de bijna overbekende vraag wordt gesteld: “Waarom laten jullie de natuur zijn gang niet gaan? “. Maar, volgens Marrije, gaat het dan wel om een kleine minderheid. Mijn ervaring in de gesprekken met de bezoekers en het lezen van het gastenboek sluit getrouw aan bij haar opvatting. Ondanks dat er geen dolfinnen door hoepels springen zijn de “crèche toeristen” in het algemeen zeer opgetogen over wat ze meemaken en zijn positief in hun waardering over het werk dat verricht wordt voor de gezondheid van de zeehonden.

Ze zien de crèche toch wel een beetje als een nationaal instituut. Sommigen spreken zelfs over een mondiaal instituut.

“Dat is wel een beetje logisch” zegt Marrije. “als Pieterbuursters staan we daar nauwelijks bij stil. Voor iedereen geldt het bekende gezegde dat wat ver weg altijd mooier is.” De inhoud van het gastenboek is eigenlijk een blauwdruk van de gesprekken. Een aaneensluitende reeks van waar-

derende woorden, zoals prachtig werk, gelukkig dat zoiets gebeurt, wat mooi dat zoiets kan, ik kom hier voor de derde keer, volgend jaar kom ik weer terug etc. etc. Mooi, nou mooi, is nog wel een ervaring van Marrije met bezoekers uit Canada. Die waren nogal onder de indruk over de verzorging van de zeehonden in Pieterburen. Het bleek dat zij geen weet hadden van wat er in hun land gebeurt. Het doodknuppelen van duizenden zeehonden in hun eigen grote land was hen volstrekt onbekend!. Samen kwamen ze tot de slotsom dat er een scherpere tegenstelling in de dierenwereld nauwelijks denkbaar is.

Samengevat kan je tot geen andere opvatting komen dan dat de “buitendorpse” bezoekers vooraan in de rij staan met hun waardering. De crèche is natuurlijk ook een beetje een nationaal instituut. Zo'n 23 mensen staan er op de loonlijst, inclusief de parttimers en dan nog eens 60 vrijwilligers over de hele wereld. Zonder meer is het fenomeen dat een 400 inwoners tellend dorp als Pieterburen 175.000 bezoekers binnen de dorpsgrenzen krijgt. Na al mijn ervaringen met de bezoekers, met Marrije, het lezen van het gastenboek en alles om mij heen observerend, mijmerde ik wat weg. Onwillekeurig moest ik denken aan hoe Pieterburen er in pak weg 2008 of 2009 uit zou zien zonder de zeehondencreche. Erg moeilijk om dat in te vullen. Misschien hebben we allemaal en ieder voor zich nog veel “ondertiteling” nodig.

Cees Schelling

Kleinkind in Zeehondencreche Foto: Cor de Gans,

Wat is leuk en wat mooi?

Iedereen heeft daar zijn eigen mening en ideeën over. Daarom organiseert het bestuur van de vereniging Dorpsbelangen Pieterburen een fotowedstrijd. Wij roepen iedereen op om met een foto te laten zien, wat hij /zij leuk of mooi vindt. En kans te maken op een leuke prijs!

Wij hopen, dat er in de loop van dit en begin volgend jaar door de inwoners van Pieterburen veel, héél veel foto's gemaakt én ingeleverd worden. Zodat een jury ze kan beoordelen. Op de ledenvergadering van 2007 worden de winnaars bekend gemaakt en de prijzen uitgereikt! De categorieën zijn:

**Natuur en landschap
Gebeurtenissen in ons dorp
Portretten**

De voorwaarden: Maat 10cm x 15cm
Per deelnemer één foto per onderwerp
Bestuursleden van de Vereniging Dorpsbelangen zijn van deelname uitgesloten
Een jury bestaande uit drie personen zal de inzendingen beoordelen

Uw foto's, kunt u afgeven bij:

Rita Vegter Frederiksoordweg 44

We hopen veel foto's te ontvangen!

Het bestuur

Gymnastiek in Pieterburen

Iedere donderdagavond wordt de cursus 'Sport en beweging voor volwassenen' gegeven

Deze lessen worden met groot enthousiasme verzorgd door Goska Elzes-Przeweda in de sporthal bij de basisschool. U tekent steeds in voor een serie van 10 lessen. Iedere les wordt op een andere manier ingevuld: de ene keer aerobics gecombineerd met trefbal, de andere keer grondoefeningen en badmintonnen. Iedereen kan meedoen op zijn of haar eigen niveau. Voor informatie en/of opgave kunt u terecht bij Wienie van Dort, tel. 528224.

'Vrouwenpoortje' Petruskerk Pieterburen

Foto: Cor de Gans,
DGNP Pieterburen

‘Even een kerkje doen.....’

Veel vakantiegangers in binnen- en buitenland zien dat als een soort culturele verplichting. Voor mij was het nooit een ‘bezoekje’. Ik genoot van die geweldige kathedralen, of stille kapellekes verstopt in het groen. Zo had ik al vroeg iets met ouwe kerken.

En nog altijd sta ik, steeds weer met andere ogen, in stille bewondering te kijken naar de resultaten van dat monnikenwerk uit vervlogen eeuwen. Alles met de hand. Gedreven door de wens om juist daar op die plek, en op dat bepaalde moment, een passende gebiedsruimte te laten verrijzen. Ooit trok ik met drie studiegenoten langs de

oude Zeeuwse kerken om hun historie vast te leggen. Toen haalden we de sleutel gewoon op bij nummer vier, of om de hoek. En stond het Avondmaalsilver vlekkeloos gepoetst op tafel te pronken. De centen voor de briefkaarten liet je in een sigarenkistje achter. Dat was begin jaren '70. Anno 2006 kan dit helaas niet meer. En komen ook de bezoekers van onze unieke Grunniger kerken vaak voor dichte deur te staan.

Dat is armzalige gastvrijheid. Je wilt toch iedereen laten meegenieten van wat er achter die mooie rooie bakstenen muren verborgen zit? De stap naar binnen is immers altijd weer een verrassing – zeker in Pieterburen. Die lichtinval door het hoge

koor, dat prachtige snijwerk van de inrichting, en –bij goed geluk- het orgelspel van weer een andere vrijwilliger, zo sfeerbepalend, en zo eigen aan een kerkinterieur. Daarom werd ik vrijwilligster. Heb inmiddels tweemaal de grendels van de ‘vrouwenpoort’ mogen open schuiven en de deur wijd open gezet - een bijzonder moment. Want daardoor kan een ieder, die toevallig in Pieterburen voorbij trekt, of juist wil binnenkomen om deze ouwe Petruskerk en haar borggeschiedenis beter te leren kennen, verder kijken. Door kijken komt zien. En met dat inzicht wil vaak een beter begrip ontstaan.

Ira Diakonoff

Wapenfeiten

**Hotel Café Restaurant
Het Wapen van Hunsingo**

Zondag 3 september Zomerfeest
Vrijdag 29 september Playbackshow
alle leeftijden
Vrijdag 6 oktober Karaoke
Zaterdag 14 oktober Frans diner
Vrijdag 27 oktober:
**Afscheidsfeest
Leendert en Rineke.**